

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 39070/11
SPALLDI d.o.o.
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 26. rujna 2017. godine u Vijeću u sastavu:

Kristina Pardalos, *predsjednica*,

Ksenija Turković,

Tim Eicke, *suci*,

i Renata Degener, *zamjenica tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir gore navedeni zahtjev podnesen 15. lipnja 2011. godine,

nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE I POSTUPAK

1. Društvo podnositelj zahtjeva, Spalldi d.o.o., društvo je s ograničenom odgovornošću sa sjedištem u Zadru. Pred Sudom ga je zastupala gđa T. Gregov, odvjetnica iz Zadra.

2. Hrvatsku Vladu („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica gđa Š. Stažnik.

3. Društvo podnositelj zahtjeva prigovorilo je, temeljem članka 6. stavka 1. Konvencije, da mu je bio uskraćen pristup sudu jer nije uspjelo osporiti valjanost potvrde uručenja. Također je prigovorilo, temeljem članka 13. Konvencije, da mu je bilo uskraćeno učinkovito pravno sredstvo protiv rješenja o ovrsi.

4. Dana 16. prosinca 2013. godine Vlada je obaviještena o gore navedenim prigovorima.

Okolnosti predmeta

5. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi.

1. Ovršni postupak protiv društva podnositelja zahtjeva

6. Na zahtjev privatnog društva M., 23. kolovoza 2006. godine javni bilježnik je donio rješenje o ovrši kojim se od društva podnositelja zahtjeva traži da plati neplaćene račune u iznosu od oko 3,5 milijuna hrvatskih kuna, kao i troškove i izdatke ovršnog postupka, u roku od osam dana od datuma dostave.

7. Rješenje o ovrši potvrdio je Trgovački sud u Zadru 16. listopada 2006. godine i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske 17. travnja 2007. godine.

8. Točno neutvrđenog datuma društvo podnositelj zahtjeva podnijelo je ustavnu tužbu protiv odluka nižih sudova tvrdeći, između ostalog, da su bile protivne praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

9. Dana 9. prosinca 2010. godine Ustavni sud Republike Hrvatske odbacio je ustavnu tužbu društva podnositelja zahtjeva.

2. Postupak koji se odnosi na valjanost potvrde uručenja

10. U međuvremenu je društvo podnositelj zahtjeva podnijelo tužbu protiv društva M. pred Trgovačkim sudom u Zadru, tražeći da se potvrda o dostavi proglasi nevažećom i da se ukine rješenje o ovrši.

11. Dana 20. travnja 2015. godine Trgovački sud u Zadru proglasio je tužbu društva podnositelja zahtjeva nedopuštenom. Tu je odluku potvrdio Visoki trgovački sud 29. veljače 2016. godine.

12. Dana 13. svibnja 2016. godine društvo podnositelj zahtjeva uložilo je reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. Dana 30. siječnja 2017. godine Vrhovni sud Republike Hrvatske vratio je predmet prvostupanjskom sudu.

13. Dana 21. veljače 2017. godine Trgovački sud u Zadru obustavio je postupak. Ova je odluka postala pravomoćna 28. ožujka 2017. godine.

3. Postupak koji se odnosi na brisanje društva podnositelja zahtjeva iz sudskog registra

14. Dana 6. prosinca 2016. godine Trgovački sud u Zadru izbrisao je društvo podnositelja zahtjeva iz sudskog registra zbog toga što nije dostavio godišnja financijska izvješća i što nije dostavljao relevantnu dokumentaciju više od tri godine, kako je propisano mjerodavnim domaćim pravom.

15. Dana 26. travnja 2017. godine Visoki trgovački sud odbio je naknadnu žalbu društva podnositelja zahtjeva kao neosnovanu.

16. Zbog brisanja iz sudskog registra društvo podnositelj zahtjeva prestalo je pravno postojati. Nije poznato postojanje pravnog slijednika.

PRIGOVORI

17. Društvo podnositelj zahtjeva prigovorilo je, temeljem članka 6. stavka 1. Konvencije, da mu je bio uskraćen pristup sudu jer nije uspjelo osporiti valjanost potvrde uručenja.

18. Društvo podnositelj zahtjeva također je prigovorilo, temeljem članka 13. Konvencije, da mu je bilo uskraćeno učinkovito pravno sredstvo protiv rješenja o ovrsi.

PRAVO

1. Tvrđnje stranaka

19. Vlada je predložila da se zahtjev izbriše s liste predmeta Suda zbog činjenice da je društvo podnositelj zahtjeva bilo izbrisano iz sudskog registra, te je slijedom toga prestalo postojati.

20. Društvo podnositelj zahtjeva tvrdilo je da je 26. travnja 2017. godine Visoki trgovački sud odbilo njegovu žalbu i potvrdio rješenje Trgovačkog suda u Zadru od 6. prosinca 2016. godine kojim je društvo podnositelj zahtjeva izbrisano iz sudskog registra. Nije iznijelo daljnje komentare.

2. Ocjena Suda

21. Sud primjećuje da je zahtjev podnesen 2011. godine temeljem članka 34. Konvencije od strane privatnog društva Spalldi d.o.o. i da je to društvo prestalo pravno postojati 2017. godine, te da nije imalo pravnog slijednika. Primjećuje da to može predstavljati „neki drugi razlog” zbog kojeg „više nije opravdano nastaviti s daljnjim ispitivanjem zahtjeva” u smislu članka 37. stavka 1. točke c. Konvencije, pod uvjetom da „poštovanje ljudskih prava, kako je utvrđeno Konvencijom i Protokolima uz nju” ne zahtijeva drukčije, sukladno članku 37. stavku 1. *in fine* Konvencije.

22. Što se tiče primjenjivih pravnih načela, Sud ponavlja da iako je, temeljem članka 34. Konvencije, postojanje „žrtve povrede” neophodno za pokretanje Konvencijskog sustava zaštite, taj se kriterij ne može primjenjivati na strogi, mehanički i nefleksibilan način tijekom čitavog postupka. U pravilu, a posebice u predmetima koji prvenstveno uključuju novčane i, iz tog razloga, prenosive tražbine, postojanje drugih osoba na

koje se ta tražbina prenosi važan je kriterij, ali ne može biti jedini. Predmeti o ljudskim pravima koji su pred Sudom obično imaju i moralnu dimenziju koju Sud mora uzeti u obzir prilikom razmatranja hoće li nastaviti s ispitivanjem zahtjeva nakon što je podnositelj zahtjeva prestao postojati (vidjeti predmet *RF SPOL. S R.O. protiv Slovačke*, (odl.), 9926/03, 20. listopada 2010.). Ovo je tim više istina ukoliko pitanja postavljena u predmetu nadilaze osobu i interese podnositelja zahtjeva (vidjeti predmet *OAO Neftyanaya kompaniya YUKOS protiv Rusije* (odl.), br. 14902/04, odlomak 441., 29. siječnja 2009.). To bi posebice bio slučaj da se zahtjev odnosi na zakonodavstvo ili pravni sustav ili praksu tužene države (vidjeti predmet *Micallef protiv Malte* [VV], br. 17056/06, odlomak 46., ESLJP 2009).

23. Sud primjećuje da nije bilo veze između spornog postupka i propasti društva podnositelja zahtjeva (vidjeti, suprotno tome, na primjer, gore citirani predmet *OAO Neftyanaya kompaniya YUKOS*, odlomak 443.; i predmet *Capital Bank AD protiv Bugarske*, br. 49429/99, odlomak 80., ESLJP 2005-XII (izvadci)). Štoviše, njegov prigovor nije bio po naravi imovinski i kao takav nije prenosiv.

24. Sud također primjećuje da, nakon njegova prestanka, društvo podnositelj zahtjeva nije imalo niti jednog pravnog slijednika.

25. U svjetlu gore navedenih razmatranja, Sud nije utvrdio nikakve posebne okolnosti koje se odnose na poštovanje ljudskih prava kako su određena Konvencijom i njezinim Protokolima koje bi od njega zahtijevala da nastavi ispitivanje predmeta (radi usporedbe vidjeti, na primjer, predmete *Karner protiv Austrije*, br. 40016/98, odlomak 27., ESLJP 2003-IX, i *Tehrani i drugi protiv Turske*, br. 32940/08, 41626/08 i 43616/08, odlomak 56., 13. travnja 2010.).

Sukladno tome, zahtjev treba izbrisati s liste predmeta Suda.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

Odlučuje izbrisati zahtjev sa svojeg popisa predmeta.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 19. listopada 2017. godine.

Renata Degener
Zamjenica tajnika

Kristina Pardalos
Predsjednica

Prijevod, lekturu i pravnu redakciju napravila prevoditeljska agencija „Ciklopea“ d.o.o. Zagreb. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred

Europskim sudom za ljudska prava nije odgovoran za točnost prijevoda i sadržaja.